

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

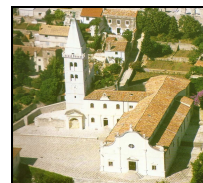
Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 1. 10.	Sv. Terezija od Djeteta Isusa	u 7,30 i u 19,00 sati
Utorak 2. 10.	Sv. Anđeli Čuvari	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 3. 10.	Svagdan 26. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 4. 10.	Sv. Franjo Asiški, red.	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 5. 10.	Svagdan 26. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Subota 6. 10.	Svagdan 26. tjedna kroz godinu	u 9,00; 16,00 i u 18,00 sati
Nedjelja 7. 10.	27. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00 ; 11,30 i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; 11,30 i u 19,00 sati.
- Večeras u 20,00 sati je susret roditelja pripravnika na sv. Krizmu.
- U listopadu će se svake večeri moliti listopadska pobožnost u 18,30 sati.
- Od sutra počinje Tečaj pripreme na brak – zatražite program.
- „Mali anđeli“ započinju s probama – utorkom u 16,15 sati.
- U srijedu je nakon večernje sv. mise klanjanje a nakana je: **za obnovu vjere u našim obiteljima.**
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje. Upišite se na papir u sakristiji.
- U petak je prvi petak u mjesecu listopadu; cjelonoćno klanjanje kod časnih i sat prije večernje sv. mise prilika za sv. ispovijed.
- Petkom je susret mladih u 20,00 sati.
- U subotu će prva sv. misa biti u 9,00 sati u kapeli Sv. Josipa, a navečer u župnoj crkvi u 16,00 i u 18,00 sati s vjenčanjem.
- U nedjelju 7. listopada je molbenica Gospi Pompejskoj nakon župne mise.
- Tisak: Glas koncila.

- Vjeronauk ili vjeronaučna radionica:
- za prvopričesnike je srijedom u 16,00 sati.
- za krizmanike petkom B i C u 17,00 sati, a D u 16,00 sati.
- za 3. razred ponedjeljkom u 16,00 sati. - za 4. razred utorkom u 16,00 sati.
- za 5. razred u četvrtkom u 15,00 sati. - za 6. razred srijedom u 17,00 sati.
- za 7. razred utorkom u 17,00 sati.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su u 18,00 sati osim u srijedu u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

30. rujna 2012.

Broj: 208

26. NEDJELJA KROZ GODINU

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Br 11,25-29

Drugo čitanje: Jak 5,1-6

Evangelje: Mk 9,38-43.45.47-48

U ono vrijeme: Ivan reče Isusu: "Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s nama." A Isus reče: "Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi. Tko nije protiv nas, za nas je." "Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća." "Onomu naprotiv tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more." "Pa ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi. I ako te noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u život, nego s obje noge bit bačen u pakao. I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao, gdje crv njihov ne gine niti se oganj gasi.

RIJEČI KOJE STVARAJU

Riječi. riječi. riječi. Naš je svijet pun riječi: daljinski upravljane riječi na oglasnim pločama, riječi na televizijskim ekranima, riječi u bezbrojnim redcima novina, glasila i knjiga, prišapnute, glasno izgovorene i nježno ispjevane riječi. Riječi koje trče, koje plešu, čas postaju veće, čas manje, čas tamnije, čas svjetlije. Riječi koje nam govore: „Kušaj me!“, „Pomiriši me!“, „Pojeđi me!“, „Popij me!“, „Spavaj sa mnom!“, a prije svega: „kupi me!“ U ovoj bujici riječi koja nas preplavljuje otupljujemo i rezignirani govorimo: „Ipak samo riječi!“ I riječ je već izgubila na snazi.

Ali riječ ima snagu i stvarati. Kad Bog progovori, on tada stvara. Kad Bog kaže: „Neka bude svjetlost!“ (Post 1,3), nastaje svjetlost. Bog govori svjetlost. Kod Boga su govorenje i stvaranje jedno te isto. Moramo ponovo otkriti ovu stvaralačku snagu riječi. To što mi govorimo, važno je. Kažemo li: „Ljubim te!“ i reknemo li to od srca, mi možemo drugomu čovjeku dati nov život, novu nadu, novu odvažnost. Kažemo li mu: „Mrzim te i prezirem!“, mi ga možemo razoriti, dotući. Pazimo na svoje riječi!

Henri J. M. Nouwen

Godina vjere je pred nama

9. Želimo da ova Godina pobudi u svim vjernicima nadahnuće da ispovijedaju vjeru u punini i s obnovljenim uvjerenjem, s pouzdanjem i nadom. Bit će to također dobra prigoda za intenzivnije slavljenje vjere u liturgiji, i na osobit način u euharistiji, koja je "vrhunac kojemu teži djelovanje Crkve i ujedno... vrelo iz kojega struji sva njezina snaga" [14]. Istodobno, želimo da svjedočanstvo života vjernika bude sve vjerodostojnije. Ponovno otkriti sadržaje vjere koju se ispovijeda, slavi, živi i moli [15], te razmišljati o samom činu vjere, je zadaća koju svaki vjernik mora osobno ispuniti, osobito u ovoj Godini. Nije slučajno da su u prvim stoljećima kršćani morali napamet učiti Vjerovanje. To im je služilo kao svakodnevna molitva da ne zaborave obavezu preuzetu na krštenju. Podsjeća to, riječima bremenitih značenjem, sveti Augustin kada, u Homiliji o redditio symboli, predaji Vjerovanja, kaže: "Simbol svetog otajstva kojeg ste svi zajedno primili i kojeg ste danas jedan po jedan izmolili, riječi su na kojima je vjera majke Crkve čvrsto sazdana na postojanom temelju – Kristu Gospodinu... Vi ste dakle to primili i izmolili, ali u umu i u srcu to morate uvijek imati pred očima, to morate ponavljati na svojim posteljama, o tome razmišljati na javnim mjestima i toga ne zaboraviti dok blagujete: pa čak i kada vaše tijelo usne, morate svojim srcem u tome budni biti" [16].

10. Želim sada ukratko opisati način koji pomaže dublje shvatiti ne samo sadržaje vjere, već zajedno s tim i čin kojim odlučujemo potpuno se pouzdati u Boga, u punoj slobodi. Postoji, naime, duboka povezanost između čina kojim se vjeruje i sadržaja uz koje dajemo svoj pristanak. Apostol Pavao nam pomaže ući u tu stvarnost kada piše: srcem se vjeruje, a ustima ispovijeda vjera (usp. Rim 10, 10). To srcem vjerovati upućuje na to da je prvi čin kojim se prispijeva k vjeri dar Božji i djelovanje milosti koja djeluje i preobražava osobu do dubine njezina bića. Lidijin primjer je u vezi s tim veoma rječit. Sveti Luka pripovijeda da je Pavao, dok se nalazio u Filipi, pošao subotom naviještati evanđelje nekim ženama; među njima je bila i Lidija i "Gospodin joj otvori srce, te ona prihvati što je Pavao govorio" (Dj 16, 14). Postoji važno značenje sadržano u tom izrazu. Sveti Luka uči da poznavanja sadržaja u koje treba vjerovati nije dovoljno ako potom srce, to istinsko čovjekovo svetište, ne bude otvoreno milošću koja omogućuje očima dublje vidjeti i shvatiti da je ono što je naviješteno Božja Riječ. Ispovijedati ustima, pak, znači da vjera podrazumijeva javno svjedočenje i djelovanje. Kršćanin nikada ne smije smatrati vjeru privatnim činom. Vjerovati znači odlučiti biti s Gospodinom da bi se živjelo s njim. A to čovjekovo "biti s njim" uvodi ga u shvaćanje razloga zbog kojih se vjeruje. Vjera, upravo zato jer je slobodni čin, zahtijeva također društvenu odgovornost za ono što se vjeruje. Crkva na dan Pedesetnice krajnje jasno pokazuje tu javnu dimenziju vjerovanja i neustrašivog svjedočenja svoje vjere svakom čovjeku. To je dar Duha Svetoga koji nas osposobljava za poslanje i jača naše svjedočenje, čineći ga iskrenim i odvažnim. Ispovijedanje vjere je osobni i u isti mah zajednički čin. Crkva je, naime, prvi predmet vjere. U vjeri kršćanske zajednice svatko prima krštenje, djelotvorni znak ulaska u vjernički narod poradi postizanja spasenja. Kao što potvrđuje Katekizam Katoličke Crkve: "Vjerujem": to je vjera Crkve kako je svaki vjernik, osobito u času Krštenja,

ispovijeda osobno. 'Vjerujemo': to je vjera Crkve, kako je ispovijedaju biskupi sabrani na Saboru ili općenitije, vjernici okupljeni na liturgijskom slavlju. 'Vjerujem': tako govori također Crkva, naša Majka, koja odgovara Bogu svojom vjerom te i nas uči govoriti: 'Vjerujem', 'Vjerujemo'" [17]. Očito je dakle da je poznavanje sadržaja vjere nešto bitno da bi pojedinac dao vlastiti pristanak, to jest umom i voljom potpuno prionuo uz ono što Crkva predlaže vjerovati. Poznavanje vjere uvodi u puninu otajstva spasenja kojeg je objavio Boga. Pristanak koji se daje podrazumijeva zato da, kada vjerujemo, slobodno prihvaćamo cjelokupno otajstvo vjere, jer za njegovu istinitost jamči sâm Bog koji se objavljuje i omogućuje nam upoznati svoje otajstvo ljubavi [18]. S druge strane, ne smijemo zaboraviti da u našem društvenom ozračju mnoge osobe, premda tvrde da nemaju dara vjere, ipak iskreno traže posljednji smisao i konačnu istinu o svom životu i o svijetu. To traženje je istinski "uvod" u vjeru, jer vodi ljude na put koji vodi Božjem otajstvu. Sâm čovjekov razum, naime, nosi u sebi utisnutu potrebu za "onim što vrijedi i ostaje zauvijek" [19]. Ta potreba predstavlja stalni poziv, neizbrisivo upisan u ljudsko srce, da se krene na put kako bi se pronašlo Onoga koga ne bismo tražili da nam već nije krenuo ususret [20]. Upravo na taj susret vjera nas poziva i potpuno nas za njega otvara.

11. Da bi se sustavno upoznali sa sadržajima vjere, svi mogu u Katekizmu Katoličke Crkve pronaći dragocjeno i nezaobilazno pomagalo. Katekizam predstavlja jedan od najvažnijih plodova Drugoga vatikanskog koncila. U apostolskoj konstituciji Fidei depositum, koja nije slučajno potpisana na tridesetu obljetnicu otvorenja Drugog vatikanskog koncila, blaženi Ivan Pavao II. pisao je: "Ovaj će Katekizam dati veoma važan doprinos onom djelu obnove čitavog crkvenog života... Smatram ga vrijednim i legitimnim oruđem stavljenim u službu crkvenog zajedništva i kao sigurnu normu za poučavanje ljudi vjeri" [21]. Upravo na tome smislu će Godina vjere morati izraziti složnu zauzetost za ponovno otkrivanje i proučavanje temeljnih sadržaja vjere koji su temeljito i sveobuhvatno prikazani u Katekizmu Katoličke Crkve. Tu, naime, izbija na vidjelo bogatstvo nauka kojeg je Crkva prihvatila, čuvala i pružala u svojoj dvije tisuće godina dugoj povijesti. Od Svetog Pisma do crkvenih otaca, od učitelja teologije do svetaca koji su živjeli u raznim razdobljima povijesti, Katekizam pruža stalni spomen na mnoge načine na koje je Crkva razmišljala o svojoj vjeri i sve više napredovala u nauku tako da može pružiti sigurnost vjernicima u njihovu vjerničkom životu.

U samoj svojoj strukturi, Katekizam Katoličke Crkve prati razvoj vjere sve dotle da se dotiče velikih tema iz svakodnevnog života. Listajući Katekizam stranicu po stranicu, otkrivamo kako ono što je u njemu predstavljeno nije neka teorija, već susret sa Osobom koja živi u Crkvi. Nakon ispovijedanja vjere, naime, slijedi tumačenje sakramentskog života, u kojem je Krist prisutan, djeluje i nastavlja izgrađivati svoju Crkvu. Bez liturgije i sakramenata, ispovijedanje vjere ne bi bilo djelotvorno, jer bi nedostajalo milosti koja podupire svjedočenje kršćanskih vjernika. Jednako tako, nauk Katekizma o moralnom životu zadobiva svoje puno značenje kada ga se dovede u vezu s vjerom, liturgijom i molitvom.